

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2016. december 25.
Karácsony

Add nekem, ami a tiéd!

Szent Jeromos, aki elsőként fordította az akkori köznyelvre, a latinra a szentírást, sok éven át élt remeteként abban a betlehemi barlangban, ahol Jézus született.

A legenda szerint egy karácsonyi éjszaka imádság közben azt kérdezte az Úr Jézustól, hogy emberként miként tudná viszonzni azt, hogy Isten vállalta a nagy egyszerűséget, amikor megszületett. Kérdésére a következő szavakat hallotta: „Énekelj Istennek e szavakkal: Dicsőség a magasságban Istennek!” Erre nem is kellett volna bízgatni őt, hiszen szíve nagy örömeivel szüntelenül ismételte az angyalok énekét, akik azon a bizonyos éjszakán, a Megváltó születése napján így énekeltek a pásztoroknak: Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek! Szent Jeromos azonban kevésnek találta ezt a maga számára, ezért felajánlotta összes pénzét Istennek, de erre azt a választ kapta, hogy vagyonát inkább adja a szegényeknek. Jeromos megígérte, hogy teljesíti a kérést, de tovább erősködött, mert mindenképpen adni szeretett

volna valamit Istennek is. Úgy érezte, ha nem adhat semmit, akkor belehal a szenvedésbe. Erre azt a választ kapta, hogy akkor a bűneit adja oda. Ekkor Szent Jeromos így fejezte be imádságát: „Kisded Jézus! Vedd el, ami az enyém, és add nekem, ami a tiéd!”

A szeretet ünnepén lehet nagy felajánlásokat tenni, de ha önmagunkat nem akarjuk felajánlani Istennek, akkor semmit sem adtunk. Karácsonykor szép és értékes ajándékokat kaphatunk szeretteinktől, de ha Istent, aki önmagát akarja nekünk ajándékozni, nem fogadjuk a szívünkbe, akkor semmit sem kaptunk. Karácsonykor megfogalmazhatunk csodaszép imákat, amelyekben hálát adunk Istennek a megváltásért és a megváltó eljöveteleért, de ha nem vagyunk készek arra a csodálatos változásra, amely emberségünket Istennek tetszővé alakítja, akkor hiábavaló szavakat mondunk csupán. Tanuljuk meg tehát Szent Jeromos rövid imáját és mondogassuk gyakran ezekben az ünnepi napokban: „Kisded Jézus! Vedd el, ami az enyém, és add nekem, ami a tiéd!” Istennek nem drága ajándékokra vagy nagy ígéretekre van szüksége, hanem szívünk megtérésére.

Add nekem békédet!

Az ünnep előtti hetek és napok amindig fokozott izgalommal járnak, alig bírjuk elvégezni megszaporodott teendőinket. Ezért most, karácsony ünnepén imádkozzunk így: Kisded Jézus! Vedd el, ami az enyém, vedd el türelmetlenségemet, vedd el szívem nyugtalanságát, és add nekem, ami a tiéd, add nekem békédet, add nekem nyugalmadat!

A karácsony ünnepe szerénységre és alázatra indít minket. Imádkozzunk ezért így: Kisded Jézus! Vedd el túlzott magabiztosságomat, és add nekem akaratom elfogadását, add nekem az engedelmesség lelkületét!

Karácsonyi ima

Urunk, Istenünk! Segíts minket, hogy az ünnep folyamán odafigyeljünk a karácsonyi örömhírré és a te lelki ajándékaidra!

Szeretnénk olyan gyermeki lélekkel hallgatni az angyalok énekét, mintha először hallanánk, hogy új öröm ébredjen szívünkben. Szeretnénk elindulni a betlehemi pásztorokkal együtt, hogy mi is csodát lássunk. Lássuk a Gyermeket, aki mindig új arcát mutatja nekünk, amikor odatérdelhetünk jászola elé. Szeretnénk, ha úgy sugározna rólunk az öröm, mintha most találkoztunk volna vele először, mert bár minden évben eljön közénk, mindig új boldogságot, új szeretetet gyűjt szívünkben.

Segíts minket, hogy amikor találkozunk veled, őszinte szívvel tudjuk imádkozni: Kisded Jézus! Vedd el, ami az enyém, és add nekem, ami a tiéd!

Karácsony, Urunk születése	Hétfő, Szent István vértanú	Kedd, Szent János apostol	Szerda, Aprószentek	Csütörtök	Péntek, Szent Család	Szombat	Vasárnap, Szűz Mária, Isten Anyja
Iz 9,1-6 Tit 2,11-14 Lk 2,1-20	ApCsel 6,8-10; 7,54-59 Mt 10,17-22	1Jn 1,1-4 Jn 20,2-8	1Jn 1,5-2,2 Mt 2,13-18	1Jn 2,3-11 Lk 2,22-35	Sir 3,3-7.14-17a Kol 3,12-21 Mt 2,12-15.19-23	1Jn 2,18-21 Jn 1,1-18	Szám 6,22-27 Gal 4,4-7 Lk 2,16-21